

[Ministeren for offentlige arbejder.]

gå over en bro. Det er ikke udelukket, at denne trafik kan blive så stor, at man efter de dimensionssynspunkter, vi anvender på sædvanlige hovedvejsstrækninger, ville ønske anlægget af en 4-sporet forbindelse. Af økonomiske grunde samt under hensyn til, at trafikmængder af den størrelsesorden, man kan have i tankerne, i den senere tid faktisk er blevet afviklet over Lille-Bæltsbroen, der kun har en 5,6 m bred kørebane, er jeg enig med udvalget i, at det må være tilstrækkeligt at tilvejebringe en 2-sporet forbindelse på selve broen, når denne gives 8 m kørebane.

I overslagsbeløbet er de tilsluttende vej-anlæg forudsat anlagt 4-sporet, men det er jo muligt, at der under projekteringen vil være anledning til at overveje, om man kan nøjes med at foretage en etapevis udbygning, således at man nøjes med en 2-sporet vejbane til at begynde med, ligesom der kan blive tale om på ny at overveje udvalgets forslag med hensyn til stianlæggene langs vejene.

Som nævnt i bemærkningerne må overslaget være behæftet med en vis usikkerhed, idet man endnu ikke har foretaget en nærmere undersøgelse af anlæggets indpasning i omgivelserne og de dermed stående forhandlinger med naturfredningsmyndighederne. Dette vil kunne give anledning til forskellige ændringer i projektet.

Under hensyn til, at der er tale om et betydeligt arbejde, hvis udførelse i enkeltheder og nærmere gennemførelse, herunder i relation til fredningsinteresserne, vil kunne rejse en række forskellige spørgsmål, er det i øvrigt min tanke, at administrationen af arbejdet bør foretages af et særligt byggeudvalg, på samme måde som det sker i forbindelse med etableringen af den nye vejbro over Lille-Bælt samt tunnelanlægget under Limfjorden.

Efter anlæggets fuldførelse forudsættes dette overtaget af de to amtsråd til bestyrelse og vedligeholdelse efter de regler, der gælder for hovedlandevejene under kommunal bestyrelse.

Forslaget har i henhold til hovedlandevejsloven været forelagt vejnævnet, der har anbefalet dette.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i toldloven og i lov om forskellige forbrugsafgifter*.

Forslaget skyldes først og fremmest, at EFTAs råd forventes at træffe beslutning om, at visse varer, der hidtil ikke har været omfattet af EFTA-toldnedsættelserne, overflyttes til industrisektoren; og at disse varer gøres toldfri straks ved beslutningens forudsete ikrafttrædelsesdato, den 1. juli 1966. Det for EFTAs råd foreliggende udkast til en rådsbeslutning, hvorefter de enkelte lande overflytter visse varer fra EFTA-konventionens tillæg D., som indeholder fortegnelse over landbrugsvarer, der ikke er berettiget til EFTA-toldbehandling, til industrisektoren, er baseret på resultatet af forhandlingerne i 1965 i EFTAs Annual Review-Committee, der foretager en løbende undersøgelse af landbrugsproblemerne i EFTA. Når EFTAs råd træffer den forventede beslutning, vil Danmark blive forpligtet til at overflytte i alt 5 varer, hvoraf to, nemlig tørrede figer og tørrede druer, er toldfri i forvejen, medens løg, afskallede tomater og tomatsaft er toldpligtige med henholdsvis 20, 27 og 18 pct. Der er imidlertid ikke i den gældende toldlov hjemmel til at fritage varer, der er omfattet af EFTA-ordningen, for told før den 31. december 1966, og lovforslaget indeholder derfor i § 1 en bemyndigelse, hvorefter finansministeren kan fritage de omhandlede varer for told fra den 1. juli 1966 at regne.

Som nævnt forpligter også de andre EFTA-lande sig til at overflytte varer til industrisektoren, og nogle af disse varer er af interesse for dansk eksport, f. eks. visse levende planter (Sverige og Portugal), sennefrø (Norge og Storbritannien) og visse frø til udsæd (Sverige, Norge og Portugal).

Forslaget indeholder i § 2 nogle ændringer i toldtariffen, hvoraf de under nr. 1 og 5 nævnte er af redaktionel karakter og ikke medfører ændringer i tolden på de omhandlede varer. Jeg skal blot henvise til, hvad der herom er anført i bemærkningerne til lovforslaget. De under nr. 2, 3 og 6 anførte ændringer skyldes ønsker fra erhvervslivet om mulighed for at indrømme toldfrihed for visse varer, der ikke fremstilles her i landet, nemlig optagelses- og

[Finansministeren.]

kopieringslamper for reproduktion, der anvendes i den grafiske industri, piezoelektriske krystaller sammenbygget i filtre og mælkemålere til anvendelse i mælketankbiler og mejerier. Ændringen under nr. 4 skyldes et ønske fra forsvarsministeriet om toldfrihed for ministrygningskabler, som ikke fremstilles her i landet.

Den i § 3 foreslåede nedsættelse af afgiften af ekstrakter af kaffe vil medføre, at afgiften på ny vil modsvare tolden på det til fremstillingen medgåede kvantum rå kaffe. Forbruget af rå kaffe til fremstilling af ekstrakt har i de senere år vist sig at være ca. 10 pct. mindre, end da afgiften i 1960 blev fastsat til 6 kr. 50 øre.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Hermed skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om børnetilskud og andre familieydelse.

Ved dette forslag overføres de bestemmelser om et almindeligt børnetilskud, som hidtil har været knyttet til skattelovgivningen, til den sociale lovgivning med den virkning, at tilskuddene vil blive udbetalt, normalt til barnets moder, i stedet for at blive fradraget ved skattebetalingen. Beløbene skal som hidtil ydes uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold.

Lovforslaget optager samtidig bestemmelserne om børnetillæg til de sociale pensioner og børnebidrag efter loven om offentlig forsorg. Disse beløb, der hidtil har været reguleret efter modtagerens indtægt, skal fremtidig ydes uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold.

I lovforslaget er endvidere optaget en bestemmelse om en moderskabsydelse, et kontant beløb, der gives til alle kvinder i anledning af en fødsel uden hensyn til økonomiske forhold.

Endelig er der i forslaget givet bestemmelser om erstatning for mistet arbejdsfortjeneste i form af dagpenge i en periode af 14 uger for alle kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, og om dagpenge ved fødsel i 4 uger for kvinder, der frivilligt har sikret sig dagpenge efter sygeforsikringsloven.

Formålet med forslaget er at skabe en

forbedring af forholdene for familier med børn og for enlige forsørgere og forsørgere, der modtager hjælp til deres egen forsørgelse i form af invalidepension, folkepension eller enkepension og derfor ikke er i stand til at bidrage væsentligt til forsørgelse af deres børn.

Spørgsmålet om, hvilken hjælp samfundet bør give familien, har været behandlet af udvalg nedsat under socialministeriet. Jeg skal henvise til den almindelige gennemgang af familiepolitiske spørgsmål, som er indeholdt i en betænkning afgivet i 1964 af det familiepolitiske udvalg, og til en redegørelse for et særligt emne, nemlig erstatning for mistet arbejdsfortjeneste som følge af svangerskab og fødsel afgivet i 1965. Betænkningen og redegørelsen er omdelt til tingets medlemmer.

I betænkningen fra det familiepolitiske udvalg er behandlet en lang række problemer. Et af dem er løst ved en lov af 25. marts 1964 om ændring af forsorgsloven.

Ved denne ændring gennemføres over en årrække forhøjelse af normalbidraget til enlige forsørgere, og den indtægtsgrænse, som tidligere var fastsat for adgang til at få bidrag udbetalt forskudsvis af det offentlige, er ophævet fra 1. april 1965.

Ved det forslag, som hermed fremsættes, søges andre spørgsmål løst.

Hjælpen til familien skal allerede begynde under svangerskabet, nemlig med moderskabsydelsen, som skal kunne deles, således at halvdelen kan udbetales før fødslen.

Ydelsen afløser mælkehjælpen, idet loven om denne hjælp til blive søgt ophævet fra det tidspunkt, da loven om børnetilskud og andre familieydelse skal træde i kraft. Mælkehjælpen har været en naturalydelse, og den har kun været ydet til kvinder med indtægt under en vis grænse og ikke til kvinder i landhusholdninger, der selv producerer mælk. Efter forslaget skal ydelsen være et kontant beløb og skal tilkomme alle.

Det er i overensstemmelse med tendensen inden for sociallovgivningen at lade en sådan ydelse tilkomme alle uden hensyn til økonomiske forhold, og det forekommer naturligt at gå over til en kontant udbetaling af ydelsen, således at kvinden selv efter eget skøn kan råde over den til udgifter i forbindelse med fødslen.

Værdien af mælkehjælpen er ca. 270 kr.